

30. GODINA DJELOVANJA MUZEJA GRADA TROGIRA, 1966.-1996.

Fani Cega
Muzej grada Trogira,
Trogir

Uvod u povijest muzejskih zbirki u Trogiru

Zanimanje za skupljanje kamenih ulomaka u Trogiru javlja se već tijekom XV. st., kada pojedine ugledne obitelji pod utjecajem renesansnih strujanja skupljaju antičke ulomke, ugrađujući ih u svoje palače, naznačujući ujedno početke muzejske djelatnosti.

Prednjače pri tome Ćipikovi, Lucićevi a potom Garagninovi...Slade Šilovići... Na žalost, nitko od njih nije vodio računa, a nije ni znao koliko je bitno dokumentiranje pojedinih ulomaka, pa se danas događa da su nam djelomično nepoznate njihove prve namjene. Potkraj XIX. st. zahvaljujući poglavito arhitektu Josipu Sladi (1828.-1911.) pojedini entuzijasti započinju sustavnim skupljanjem građe privremeno je sklanjajući u gradsku ložu, a potom u crkvu sv. Barbare koja se stoga bilježi kao prvi gradski lapidarij. Sada već zainteresirano građanstvo osniva društvo za očuvanje starina pod imenom "Bihać", koje navedenu crkvicu obnavlja smatrajući je pretijesnom za "muzej kamena", u čiju svrhu preuređuje tada napuštenu romaničku crkvicu sv. Ivana Krstitelja. Zaslugom Roka Slade Šilovića ubrzo je i ona obnovljena, te je u njoj godine 1923. utemeljena zbirka starina. Društvo za očuvanje i zaštitu spomenika kulture "Radovan", osnovano godine 1928., nastavilo je brigu oko zaštite, a nakon II. svjetskog rata ponovno zbog pretijesnog i zapuštenog prostora, lapide su preseljene u klaustar Dominikanskog samostana, koji im je pružio zaštitu do 1987. godine, kada su konačno dobile zasušeno mjesto u lapidariju Muzeja.

Ovaj kratki uvod sažetak je povijesti muzejskih zbirki u Trogiru, koja je upozorila na činjenicu važnosti očuvanja kulturne, umjetničke baštine ovoga grada na jednome mjestu - u Muzeju grada - koji ima zadaću ne samo izlaganja, skupljanja, predstavljanja javnosti svoga fundusa, nego i svih oblika dokumentiranja, kako bi budući naraštaji poznavali i cijenili trud i talent svojih predaka, da njihov doprinos kulturnoj povijesti ne bude uzaludan.

Djelatnost Muzeja grada Trogira od otvorenja do danas

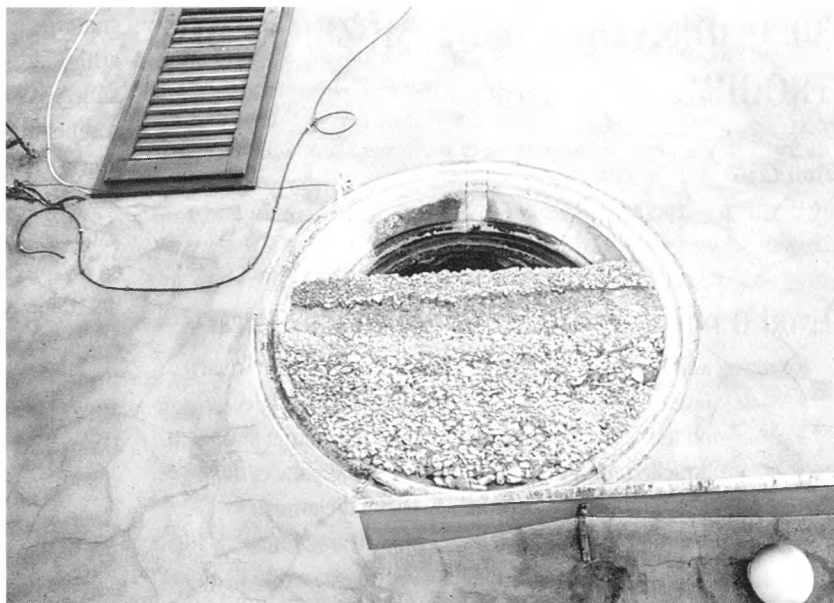
Zbog navedenih razloga građanstvo ovoga grada osniva Muzej 10. srpnja 1963. godine, koji je za javnost, nakon svih pripremnih radova otvoren 9. svibnja 1966. godine. Stoga mi ovu 1996. uzimamo za godinu u kojoj slavimo 30. obljetnicu otvorenja Muzeja. Godine 1963. među članovima tadašnjih gradskih vlasti našla su se dvojica muzejskih djelatnika, danas pokojni Mirko Slade Šilović te Ivo Delalle, koji su u suradnji s kolegama iz Splita oformili i postavili muzejske zbirke, obavivši prethodno i sve potrebite

građevne zahvate, administrativne poslove, te započeli uređivanje arhiva i knjižnice obitelji Garagnin Fanfogna, u čijoj je palači smješten Muzej, zajedno sa svim stanarima koji su se od 1945. godine do danas useljavali u njezine prostore. Radove na uređenju knjižnice, izradi inventara godine 1964. preuzeli su Neda Anzulović i Željko Rapanić, tada djelatnici Arheološkog muzeja u Splitu. Uz ostale gradske službe posebice se za sve zalagalo tadašnje Društvo za unapređenje turizma i čuvanje spomenika kulture, koje je određeno vrijeme djelovalo u istim prostorima u kojima je bio i Muzej.

Uz skromnu pozivnicu 9. svibnja 1966. u 10.30 sati otvoren je Muzej. Osim trogirskih djelatnika, za postav su zaslužni Davor Domančić, tada viši konzervator iz Splita, Duško Kečkemet, tada viši kustos Muzeja grada Splita... Iste godine, 1. srpnja, Mirko Slade Šilović imenovan je prvim ravnateljem Muzeja. Već godine 1967. Muzej se na poziv Centro internazionale per lo studio delle cerchie urbane - Lucca, uključio u Internacionalnu izložbu gradskih zidina, za što je poslan materijal (uz iscrpne legende, izgled trogirskih zidina dočaran je tlocrtima, fotografijama, prijepisima iz Stauta...). Započete su pripreme za izložbu slika Blaža Jurjeva Trogirana; s ondašnjim Historijskim arhivom u Splitu uređenje arhivske građe fonda Garagnin Fanfogna, na čemu će najviše raditi njihova djelatnica Danica Božić-Bužančić; prikupljanje etnografske zbirke te uređenje odjela posvećenog brodogradnji Trogira. Prostor Muzeja korišten je za snimanje filma "Kaja, ubit ću te"... već te godine Muzej bilježi suorganizaciju svoga prvoga znanstvenog skupa i popratne izložbe. Naime, tadašnja JAZU obilježavala je 100. obljetnicu osnutka, a kao posebna proslava bila 300. obljetnica prvog izdanja djela Ivana Lucića De regno Dalamatiae et Croatiae, Amsterdam, 1666. Znanstveni skup bio je organiziran zajedno s ondašnjim Historijskim institutom JAZU 24.-25. listopada. U prostorima Muzeja bila je prigodna popratna izložba, a na rodnoj kući povijesnika postavljena je spomen-ploča. Ista izložba 27. prosinca bila je postavljena i u Zagrebu. Tijekom 1969. otkupljena je arhivska i bibliotetska građa povjesničara Marka Perojevića. Jakov Stipišić, tada viši stručni suradnik Historijskog insituta JAZU u Zagrebu, izradio je inventar pergamena iz Arhiva Garagnin Fanfogna. Otkupljeni su portreti članova obitelji Andreis...

Sedamdesetih godina nastavlja se djelatnost vezana uz proširenje postava. Djelatnici su bili posebno zauzeti obilježavanjem 450. obljetnice smrti hrvatskog bana i vesprimskog biskupa, Trogirana Petra Berislavića. Proslava je održana 23. kolovoza: vraćanjem ploče na njegovu rodnu kuću, postavljanjem ploče u gradskoj loži te izložbom u Muzeju. Godine 1971. pokrenuta je i izdavačka djelatnost tiskanjem knjižice autora Vjeka Omašića Mletačko-tursko razgraničenje na trogirskom području nakon ciparskog i kandijskog rata i njegove posljedice. U sklopu obilježavanja 700. obljetnice osnutka trogirске ljekarne i liječništva postavljena je prigodna izložba. Od značajnih izložaba valja spomenuti i onu u povodu Stote obljetnice Narodne glazbe Trogir. Navedena 700. obljetnica obilježena je znanstvenim skupom održanim u hotelu "Medena", 27. listopada 1971., a postavljena je i spomen-ploča na zgradi ljekarne. Materijali su tiskani u poseb-

nom izdanju Instituta za povijesti prirodnih, matematičkih i medicinskih znanosti JAZU u Zagrebu godine 1973. - Radovi međunarodnog simpozija održanog prigodom proslave 700. obljetnice spomena ljekarne u Trogiru. Godine 1974., 31. siječnja, odlukom Savjeta Muzeja grada Trogira imenovan je ravnatelj Ivo Babić, koji nastavlja s jednakim entuzijazmom brinuti se o muzejskim zbirkama, a ističe se njegova zaštitarska i konzervatorska djelatnost, na čemu je radio kao djelatnik Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Splitu. Novi ravnatelj je od dana diplomiranja i vraćanja u rodni grad uvijek bio u službi kulture, čemu je ostao vjeran do danas. Od izložaba te godine posebno je zabilježena ona u povodu 70. obljetnice rada DVD-a Trogir. Osim toga započeti su pripremni radovi na uređenju Galerije Cate Dujšin Ribar, u prostoru koji je nekoć služio kao gospodarska zgrada palače, a koji će se nastavljati tijekom sljedećih godina. Od većih radova u Muzeju u 1975. godini izrađena su velika drvena vrata, po uzoru na stara barokna, za ulaz u dvorište Muzeja. Dalje, zabilježene su izložbe poznatih umjetnika poput Josipa Generalića, Josipa Botterija-Dinija... Muzej se uključio u akciju SOS za baštinu, godine 1976., koja je obuhvaćala i problematiku Trogira. Novi ravnatelj surađivao je s Književnim krugom iz Splita, koji se pripremao izdavati knjige trogirskih autora, potom s Turističkom zajednicom Trogira na izradbi monografije..., provodio je arheološka iskapanja i rekognosciranje terena u okolici grada itd. Godine 1976. primljena je tajnica Danka Radić, koja uz administrativne poslove, nakon diplomiranja 1995. godine, obavlja i djelatnost kustosice. Godine 1978. izlazi druga knjižica, autorice Nevenke Bezić-Božanić Grada za bibliografiju Trogira. Te godine, 29. studenoga, konačno je za javnost otvorena Galerija Cate Dujšin Ribar, slikarice rodnom Trogirke koja je dobar dio svojih slika poklonila rodnom gradu. Prizemni dio prostora u kojemu se Galerija smjestila, budući lapidarij, ostao je nedovršen zbog arheoloških iskapanja koja su se nastavila. Godine 1979. Muzej je bio nositelj kulturnih manifestacija tijekom MIS-a. Uporno se iznosio problem zapošljavanja novih ljudi, koji do dana današnjega nije riješen. Osamdesetih godina rade se poslovi na uređenju arhivske građe, s time da je završena inventura knjižnice Garagnin Fanfogna te je slijedila izradba kataložnih listića. Suraduje se s radijem i televizijom, čime se popularizira trogirski kulturna baština. Postavljen je novi ravnatelj 1. listopada 1980. - Josip Miliša. Godine 1981. tiskano je drugo izdanje Vodiča po Muzeju. Nastavljeni su radovi na otvorenju lapidarija te se posebno vodila briga o popunjenju knjižnice Muzeja izdanjima koja se ponajviše tiču Trogira, u svezi čega se počela voditi hemeroteka (novinski članci o Trogiru). Na izradbi kataložnih listića knjižnice Garagnin Fanfogna radio je Šime Jurić, tada voditelj zbirke starih i rijetkih knjiga u NSB-u. Kako je zgrada dotrajala, izvršeni su manji građevni radovi: bojenje, izmjena stolarije, elektroinstalacija itd. Otkupom, kao i prijašnjih godina, nastojale su se obogatiti muzejske zbirke. Na žalost,

Građevinska devastacija, 1994. (Snimio: Joško Čurković)

rukopis prvog Statuta Trogira iz 1322. godine, premda su sredstva bila odobrena, nije otkupljen jer je vlasnik odustao od prodaje. Nastavlja se izdavačka djelatnost. Godine 1982. izlazi iz tiska djelo Stanka Geića Društveno ekonomske komponente razvoja turizma na poručju Trogira. Sljedeće što izlazi iz tiska jest katalog Galerije Cate Dujšin Ribar, te se pripremaju za izdavanje razglednice s motivima njezinih slika. Knjiga Ive Babića Prostor između Trogira i Splita, objavljena je 1984. Potom je otkupljen portret Lovre Burića, djelo nepoznatog autora nastalo oko 1800. Od izložaba održanih te godine može se izdvojiti izložba slika naivne umjetnosti autora Ante Vukića. Godine 1985. otkupljena je zbirka litografija o Trogiru autora Vladimira Kirina. Tiskano je dugo pripremano izdanje knjige Nade Klaić Trogir u srednjem vijeku - javni život grada i njegovih ljudi. Od izložaba bila je zapažena "Trogir u pisanoj riječi 1945.-1985." a vezano uz otkup, Duknovičev grb obitelji Cega. Brojnost izložaba tijekom sljedeće godine je velika, od one muzejske pod nazivom Trogir u fotografiji, izložbe plakata Ivice Pervana pa do skulptura Matka Mijića. Osim toga, pokrenuto je objavljivanje zidnih kalendara i čestitki. Prvi za godinu 1987. bio je s motivima Trogira i okolice. Godine 1986., 19. prosinca, prigodnim znanstvenim skupom u organizaciji Muzeja, Filozofskog fakulteta u Zadru te ondašnje SO Trogir, obilježena je 100. obljetnica pobjede Narodne stranke na općinskim izborima te je postavljena i spomen-ploča na Gradskoj vijećnici. Materijali su objavljeni nakon dvije godine (1988.), zahvaljujući pomoći Književnog kruga iz Splita., u sastavu časopisa Mogućnosti, s time da je jedan dio s drugim koricama tiskan kao zbornik. Te godine skromno je obilježena 20. obljetnica otvorenja Muzeja, za što je Muzej dobio nagradu grada Trogira. Kako bi se Muzej što više približio djeci, ne samo kroz posjete, organizirana su i natjecanja učenika pod nazivom Koliko poznajem povijest Trogira. Od izložaba 1987. godine bili su zastupljeni poznati umjetnici: Virgilije Nevjestić, Matko Mijić, Ljubica Buble Dragojević... Potom je objavljena knjiga akademika Cvite Fiskovića, inače počasnog građanina Trogira, Arhitekt Josip Slade; tiskan je kalendar na kojemu su bili snimci

Kirinovih motiva Trogira, te takve novogodišnje čestitke. Nakon svih obavljenih radova 20. listopada 1987. svečano je za javnost otvoren Lapidarij. Time su sačuvani kameni ulomci, koji su najpuzdaniji svjedoci drevne trogirске povijesti, nakon dugog lutanja konačno udomljeni na jednome mjestu. Te godine obilježena je 180. obljetnica osnivanja prvoga medicinskog studija u Hrvatskoj - u Trogiru, prigodnim simpozijem 12. i 13. listopada te postavljanjem spomen-ploče na zgradi ljekarne. Uz naš Muzej organizatori su bili: Zbor liječnika Hrvatske, Medicinski studij u Splitu, Medicinski fakultet u Zagrebu, Odsjek za povijest medicinskih znanosti - Zavoda za povijest prirodnih, matematičkih i medicinskih znanosti RZ IC JAZU u Zagrebu, Zavod za znanstveni i umjetnički rad RZ IC JAZU u Splitu... Materijali su tiskani zaslugom dr. Ljubomira Kraljevića u sklopu časopisa *Acta historiae medicinae stomatologiae pharmaciae medicinae veterinae*, tijekom 1987./88. godine, a određen broj materijala uvezan je u posebnom zborniku. Godina 1988. bila je godina popravaka, dopunskih radova u lapidariju, prodaje naših naslova te tiskanja novih, primjerice Nikola Buble: *Glazbena kultura stanovnika trogirске općine*. Potom smo se godine 1989. nabavom novih inventarnih kartica uključili u program MDC-a, u svezi pripremanja kompijutorizacije muzejske građe. Od izložaba bile su zapažene ona trogirskog slikara Ante Puovića, Bože Drmića te fotodokumentacijska Klope Trogir i, FAST-a. Kao i sve ove godine, Muzej je surađivao s radijem i televizijom, ovaj put pri snimanju obrazovnog filma Trogir kroz stoljeća, u režiji Eduarda Galića, po scenariju Ive Babića. Također je tiskan kalendar te novogodišnje čestitke za 1990. godinu s fotografijama detalja Radovanova portala. Premda je izdavač Književni krug iz Splita, Muzej je organizirao predstavljanje zbirke pjesama *Kamen vrime šuce* autora Mirka Slade Šilovića. Muzej je bio glavni nosilac poslova izradbe projekta Povijesne studije parka Garagnin Fanfogna, koji su izradili Dražen Grgurević i Stanko Piplović. Počeli su radovi na depou lapidarija. Vrijednu zbirku grafika iz fundusa Garagnin Fanfogna restaurirala je djelatnica Historijskog arhiva u Splitu, Marija Duhović.

Uza svu ostalu djelatnost Muzeja, godine 1990. potrebno je istaknuti Božićnu izložbu sakralnih motiva na kojoj su se mogla vidjeti djela akademskih kipara i slikara splitsko-trogirskog umjetničkoga kruga, a posebnu pozornost zaslužuje međunarodni znanstveni skup Majstor Radovan i njegovo doba, čime se obilježila 750. obljetnica portala majstora Radovana. Premda u programu Skupa stoji kako su organizatori bili Sveučilište u Splitu, Skupština općine Trogir te Institut za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu, dok su Muzej grada Trogira te Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture u Splitu navedeni kao suorganizatori, ipak su glavninu posla obavili djelatnici Muzeja i tajnik skupa Ivo Babić. Znanstveni dio skupa trajao je tri dana, sudjelovali su poznati stručnjaci poput Jacquesa Le Goffa, Xaviera Barrala i Alteta, Pine Belli d' Elie... U večernjim satima skup su uveličali brojni koncerti, primjerice, Zadarskih madrigalista, Anđelka Klobučara; izložbe, predstavljanje knjiga, svete mise, tako da je zajedno s izletima ova manifestacija trajala pet dana, završivši svetom misom u trogirskoj stolnici, gdje se i nalazi Radovanov portal, U samom Muzeju bila je

postavljena izložba umjetničkih fotografija Ivice Pervana. Priopćenja su objavljena u posebnom zborniku - Majstor Radovan i njegovo doba, godine 1994. Skup je bio proglašen kulturnim događajem godine po anketi "Slobodne Dalmacije". Ratne 1991. godine u Muzeju su bile samo tri službenice, mjesto v. d. ravnateljice dobila je Fani Cega, koja kao kustosica radi u ovome Muzeju od 1982. godine. Čitava djelatnost bila je podvrgnuta ratnoj opasnosti, postav je skinut i deponiran; održavale su se "ratne" izložbe, kao Izložba bez izložaka - protestna izložba protiv rata u Hrvatskoj; Dobro je činiti dobro - za pomoć Vukovar; izložba OMHT; Ratne tjeskobe Matka Mijića. Usprkos svemu Muzej je obavljao svoju djelatnost, popravke, priprema znanstveni skup o Ivanu Duknoviću... te ni trenutka nije prestao s radom. Slično je bilo i sljedeće, 1992. godine, te je popravljen jedan od krovova palače u kojoj je Muzej smješten. Iste godine održan je međunarodni znanstveni skup Ivan Duknović i njegovo doba, 13.-14. studenoga, čime je obilježena 550. obljetnica umjetnikova rođenja. Uz Muzej organizator je bio Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Na žalost, nisu se pojavili očekivani strani znanstvenici, vjerojatno zbog ratne opasnosti. Međutim, skup je ipak bio uspješan premda je više bilo rečeno o vremenu kada je Duknović živio negoli o njegovu djelu. Materijali sa skupa objavit će se ove godine. Postavljena je izložba Duknovićevih radova u Italiji, autora Krešimira Tadića. Godine 1993. promijenjen je još jedan od krovova, te djelomično ureden prostor ispod njega; vraćen je postav u Muzej ali je on otvoren za javnost tek sljedeće godine. Fani Cega imenovana je ravnateljicom 26. siječnja. Od 11 izložaba tijekom 1994. godine bila je zapažena Sveti Ivan Trogirski viđen očima suvremenih umjetnika, u povodu Dana grada Trogira. Izgrađena su nova ulazna vrata, a Muzej je dobio računalo. Godine 1995. nastavljamo izdavačku djelatnost. Tiskan je Riječnik trogirskog čakavskog govora, autora Mirka Slade Šilovića i Duška Geića. Potpuno je ureden prostor depoa lapidarija, čime je Muzej proširen, a od 16 izložaba te godine isticala se dokumentacijska izložba na temu Lijepa naša, u povodu 160. obljetnice hrvatske himne, 60. obljetnice postavljanja spomen-ploče na zid Gradske vijećnice sa stihovima himne, te 5. obljetnice ponovnog vraćanja ploče. Ove 1996. godine nastavljeni su mnogi započeti radovi u Muzeju čije završetke očekujemo potkraj godine. Spomenimo: tiskanje zbornika Ivan Duknović i njegovo doba; Kataloga knjižnice Garagnin Fanfogna; izložbe grafika iz fundusa Garagnin Fanfogna s opširnim katalogom; restauraciju portreta članova obitelji Andreis, otvorenje depoa lapidarija i nove muzejske knjižnice...

Na kraju se može reći da su tijekom 30 godina postojanja djelatnici ovoga Muzeja uvijek s istim žarom čuvali kulturnu baštinu ne samo svoje ustanove nego i čitavoga grada, unatoč svim problemima na koje su nailazili, a od kojih su mnogi još uvijek ostali neriješeni. Ljubav prema Trogiru, prema hrvatskom jeziku i domovini bila je jako nazočna kod svih bivših i sadašnjih djelatnika ove ustanove.

Ovaj kratki osvrt o relativno kratkom djelovanju Muzeja grada Trogira nastao je u povodu dokumentacijske izložbe koja je prikazala njegovo djelovanje tijekom 30 godina. Izložba je bila

postavljena u Muzeju grada Trogira 8.-22. srpnja 1996. godine, a realizirale su je djelatnice Muzeja mr. Fani Cega, ravnateljica, i Danka Radić, prof., kustosica.

Summary:

Thirty years of The museum of the town Trogir (1966 - 1996)

Fani Cega

The beginning of the museum activity in Trogir we can already find in 15th century when the only activity was the collecting of the antic fragments. The end of 19th century was the beginning of the change because there are some people-enthusiasts, who are beginning to gather the stone fragments into the collection and place them at one place. Some of the places are: The city loge, The church of St. Barbara and The church of St. Ivan Baptist. After The Second World War the collection was moved to the monastery of St. Dominik where it had stayed until 1987. Then was moved to its final place The museum of the town Trogir

The museum of the town Trogir was founded on the 10th of July 1963 and was opened for the public on 9th of May 1966. In over 30 years of the existing on one place, the museum has improved so much in its archeological, cultural, history and ethnographic collections, as well as in the gallery of paintings of Cata Dujšin Ribar and library Garagnin-Fanfogna.

The museum cooperated with The literary circle from Split and the return of this co-operation was great business publishing. They announced the books of many authors from Trogir; monographs, wall calendars and postcards with the Trogir motives. The museum in Trogir had the main role in jobs connected with project of The historical studies of park Garagnin-Fanfogna.

Special attention we have to give to the participating in the organization of international scientific meeting The skilled artisan Radovan and his ages.

During the war, although the permanent exhibition was deposit, the museum didn't stop with the work.

For thirty years of the existing, in spite of some problems, the personnel of the museum have taken care with the same enthusiasm about the museum and the whole town.

"RADOVAN" DRUŠTVO ZA ZAŠTITU KULTURNIH DOBARA TROGIRA

Danka Radić

Muzej grada Trogira

Trogir

Na poticaj nekolicine trogirskih intelektualaca, s dr. don Ivanom Delalleom i Rokom Slade Šilović na čelu, 30. prosinca 1928. godine osnovano je u Trogiru Hrvatsko kulturno društvo za sabiranje i čuvanje starina "Radovan", sa svrhom pružavanja i zaštite spomeničke baštine, kojemu je bio zadatak da što širi krug ljudi angažira na skupljanju i čuvanju spomenika kulture. I zaista, možemo s ponosom reći da je "Radovan" imao važnu ulogu na proširenju interesa ne samo za čuvanje starina već i na interesu za proučavanje domaće povijesti. Njegovom zaslugom, financijskom i moralnom potporom, 1931. godine obnovljena je starohrvatska bazilika sv. Barbare, a u proljeće 1938. stavljen je krov i obnovljeno pročelje crkve sv. Ivana Krstitelja. Društvo se trudilo učiniti što više na zaštiti grada i njegovih spomenika, obilježavalo je značajne obljetnice u bogatoj trogirskoj povijesti itd. Iako su se uz to i pojedini vrsni stručnjaci bavili proučavanjem spomenika, sve to nije bilo dostatno za njegovu širu zaštitu. Zbog rata, a kasnije i poratnih prilika Društvo se je ugasilo, kao i ostala naša društva, a Trogir je sve više bio prepušten sam sebi i svojim skromnim financijskim sredstvima.*1

Potreba za osnivanjem društva ovakvog profila ponovno se javlja kada stanovnicima Trogira i okolice postaje jasno da im predstoji potpuna katastrofa na polju privrednog, kulturnog i ekološkog razvitka.*2 Zbog toga i zbog uistinu alarmantnog stanja neprocijenjivo vrijedne spomeničke baštine Trogira, 1987. godine radna grupa za izradu prijedloga akcija i mjera na zaštiti i revitalizaciji graditeljskog naslijeđa u sastavu: dr. Ivo Babić, mr. Stanko Geić, Branko Škokić, dipl. iur., Josip Miliša, prof., uz postojeće institucije koje su djelovale na zaštiti spomenika na lokalnom, regionalnom i republičkom planu, predlaže osnutak Gradskog zavoda za zaštitu spomenika kulture,*3 Odbora za zaštitu i obnovu graditeljskog naslijeđa,*4 te Društva za zaštitu kulturnih dobara Trogira, koje bi djelovalo na neprestanom razvijanju društvene svijesti o očuvanju baštine.

Inicijativni odbor za osnivanje Društva prijatelja trogirskih starina u sastavu: Ante Svalina (pok.), Ivo Babić, Marko Dukan, Josip Miliša, Kolja Šantić, Jure Mihovilović, Marin Katalinić, Tonči Frana (predsjednik Inicijativnog odbora), Mirko Slade Šilović (pok.), Anka Vukman i Ivo Tironi, sastao se prvi put u ožujku 1988. godine. Osnivačka skupština održana je već 28. travnja 1988. godine, te je donesen Statut Društva. Izabrano je predsjedništvo u sastavu: Ante Svalina, Ivo Babić, Danka Radić, Mirko Slade Šilović, Ivo Kandija, Špiro Hrabar, Tonči Guina Beata. Ante Svalina imenovan je predsjednikom Društva, Ivo Kandija zamjenikom predsjednika, a Danka Radić tajnicom. Počasnim članom proglašen je